

[Ingomar Petersen.]

med den nuværende arbejdsløshed vel vil koste imellem $\frac{3}{4}$ og 1 mia kr. Derfor er det også for det radikale venstre et spørgsmål, om ikke disse penge kunne anvendes bedre ved at få de arbejdsløse i arbejde end ved at bruge dem til en øget arbejdsløshedsunderstøttelse til nogle enkelte grupper. Det synes jeg man virkelig skulle vurdere i et udvalgsarbejde, og jeg mener, det er nødvendigt, at vi virkelig får kulegravet disse problemer og ikke har hastværk. Om det kommer igennem til 1. april, eller det varer lidt længere, synes jeg ikke er så væsentligt. Hovedsagen er, at vi får et retfærdigt system, et bedre arbejdsløshedssystem end det, vi har i dag. Vi kan ikke fortsat leve med det system, som vi har i dag, i et moderne samfund. Jeg er enig med ministeren i, at der er sket strukturændringer i samfundet, og vi har behov for at få de mindre, selvstændige erhvervsdrivende med. Det er en uretfærdighed over for dem, hvis de ikke kommer med.

Ninn-Hansen (KF):

Arbejdsministeren nævnte to grunde til hastværket. Den ene var, at socialdemokratiet tidligere har fremsat et lignende forslag, og det er jo rigtigt. Men socialdemokratiet har jo fremsat så mange forslag i opposition, og det betyder ikke, de skal gentages, efter at regeringen er dannet. Jeg synes snarere, det modsatte måtte være tilfældet, og det troede jeg egentlig også man havde erkendt.

Den anden er henvisningen til, at Arbejdsløshedskassernes Samvirke har udarbejdet et forslag af denne karakter. Også det er rigtigt. Det er vist et års tid siden, det er sket, men jeg vil gerne spørge ministeren: er det så ikke også rigtigt, at det forslag i øjeblikket bliver behandlet i landsarbejdsnævnet af et særligt arbejdsudvalg, at man er langt henne i arbejdet og også har foretaget nogle ændringer i forhold til det forslag, der er fremsat her, og har været enig om, det kunne gøres bedre, og ville det så ikke være rimeligt at afvente, at det arbejde bliver tilendebragt? Det behøver ikke at betyde, at man ikke i folketingsudvalget har noget at tale om, tværtimod; jeg synes, at arbejdsministeren svarede positivt på spørgsmålet om de selvstændige erhvervsdrivendes stilling. Det konservative folke-

parti vil, som vi tidligere har sagt, særdeles gerne medvirke til en ordning her, og det kan vi godt tage fat på med det samme. ...

Det andet, jeg vil nævne, er det spørgsmål vedrørende Odense, som arbejdsministeren både svarede på og ikke svarede på. Nu er Odense jo desværre ikke det eneste sted, hvor det forhold gør sig gældende, at der er ledig arbejdskraft, men hvor anmodninger om arbejdskraft alligevel er forgæves; det må arbejdsministeren også vide. Er det alene et spørgsmål om arbejdsformidlingen? Er den ikke tilstrækkelig effektiv? Eller kan det også dreje sig om, at der er for stærk en tilnærmelse imellem lønnen for at få arbejdet udført og arbejdsløshedsunderstøttelsen?

Så er der jo endelig det meget vigtige spørgsmål om ungdomsarbejdsløsheden. Jeg tror da, hr. Bertel Haarder har ret i, at det kan være rimeligt at se på, hvad der er baggrunden, og hvordan fremtiden tegner sig for de unge, hvis man ikke kan få mere bevægelse med hensyn til deres medvirken i arbejdslivet. Men det er vel også et spørgsmål, og det er det nok navnlig, om man giver erhvervslivet de tilstrækkelige muligheder for at optage ny arbejdskraft, om man fører en erhvervsvenlig eller en erhvervsfjendtlig politik, og det er vel egentlig også det, det drejer sig om i hele spørgsmålet om afskaffelse af arbejdsløsheden.

Jeg kan da godt forstå disse henvisninger til den ulykkelige situation, det er for mange mennesker, at de er arbejdsløse, men det er jo grundlaget, man skal ændre, så der er arbejdspladser til dem. Arbejdsløshedsunderstøttelsen kunne altså i en periode være god nok for de ret få — det skal erkendes — der dengang var arbejdsløse, men for den enkelte familie er det jo dog det samme, om der er 150.000 eller der er 30.000. Derfor kan jeg ikke se, at den vej, man vil gå her, er den rigtige. Det er dette at komme selve arbejdsløsheden til livs, der er det afgørende, og ikke at ændre lovgivningen i en retning, der ikke er holdbar.

Arbejdsministeren (*Erling Dinesen*):

Jeg skal lige svare på et par enkelte af de spørgsmål, der er stillet.

Hr. Bertel Haarder spurgte, hvilke overvejelser man havde omkring ungdomsarbejdsløsheden, og hvornår man hørte noget